

NAJWAŻNIEJSZE STWIERDZENIA

**W najczystszy i najświętszy sensie tego wyrażenia,
Biblia jest historią miłosną wielkiej jak wszechświat pary –
Boga w Chrystusie, który jest Oblubieńcem,
i odkupionego ludu Bożego, który jest oblubienicą –
celem Pańskiego odzyskiwania.**

**Podstawowe dzieło Pana w odzyskiwaniu
to Jego prawdziwe dzieło przygotowania z nas Jego chwalebnej oblubienicy;
poza nieustannym uświęcaniem nas w aspekcie usposobienia,
o którym mowa w Liście do Efezjan 5:26,
nie ma innego sposobu na przygotowanie oblubienicy,
a co za tym idzie – na wypełnienie Księgi Objawienia 19:7–9.**

**Słowo *dojrzały*, zgodnie z tym, jak posługuje się nim Nowy Testament,
odnosi się do wierzących dojrzałych i wydoskonalonych w życiu Chrystusa,
które otrzymali oni w chwili odrodzenia.**

**Pańskie odzyskiwanie służy przygotowaniu oblubienicy Chrystusa;
na koniec zostaniemy upodobnieni, by być wspaniałą Szulamitką,
która jako powielenie Salomona jest największą i ostateczną figurą Nowej Jerozolimy –
odpowiedniczki, oblubienicy, Chrystusa.**

Oblubienica – cel Pańskiego odzyskiwania

Wersety biblijne: Obj 19:7–9; J 1:29; 3:29; Pnp 1:2–3; 8:14.

I. W najczystszy i najświętszy sensie tego wyrażenia, Biblia jest historią miłosną wielkiej jak wszechświat pary – Boga w Chrystusie, który jest Oblubieńcem, i odkupionego ludu Bożego, który jest oblubienicą – J 3:29; Mt 25:6; Obj 19:7; 21:2; 22:17:

- A. Na przestrzeni stuleci Bóg kochał człowieka romantyczną miłością; stworzył go po to, by mieć odpowiedniczkę – Rdz 1:26.
- B. Bóg jest istotą kochającą i stworzył człowieka na swój obraz jako istotę kochającą; oznacza to, że stworzył nas, abyśmy Go kochali – Mk 12:30; Ef 3:14–19.
- C. Cała Biblia to boska historia miłosna, a Pieśń nad Pieśniami to skrócona wersja tej historii – 1:2–3; 8:14:
 - 1. Biblia to romantyczna księga, i nasza więź z Panem powinna stawać się coraz bardziej romantyczna.
 - 2. Jeżeli między nami a Panem Jezusem nie ma romantyzmu, to jesteśmy chrześcijanami religijnymi, a nie romantycznymi – Pnp 1:2–3.
 - 3. Wyrażenie „romantyczna miłość” mówi o boskich zalotach; w Biblii widzimy, że Bóg szuka naszej miłości – 2 Kor 11:2.
 - 4. Pieśń nad Pieśniami to więcej niż historia miłosna; to fantastyczna historia miłosna.
- D. Całe nasze serce, wręcz cała nasza istota nakierowana jest na to, co kochamy, jest tym zajęta i pochłonięta – 1 Tm 6:10–11; 2 Tm 3:2–4; 4:8, 10a; Tt 1:8:
 - 1. „Kochać Boga to kierować całą swą istotą – ducha, duszę i ciało, włącznie z sercem, duszą, umysłem, i siłą (Mk 12:30) – wyłącznie na Niego, czyli pozwalać, by zajmował On całą naszą istotę i by zatraciła się ona w Nim” (przyp. 3 do 1 Kor 2:9).
 - 2. Kochać Pana Jezusa to cenić Go, kierować na Niego całą swoją istotą, otwierać się na Niego, radować się Nim, dawać Mu pierwsze miejsce, być z Nim jedno, żyć Go i stawać się Nim – Mt 26:6–13; 2 Kor 3:16; Mk 12:30; Kol 1:18; 1 Kor 6:17; Flp 1:20–21; hymn nr 183, zwrotka 2.

II. Księga Objawienia 19:7–9 ukazuje Chrystusa jako Oblubieńca:

- A. Ślub Baranka to wynik ukończenia Bożej nowotestamentowej ekonomii, która polega na tym, by za pośrednictwem Chrystusowego prawnego odkupienia i przez Jego organiczne zbawienie w Jego boskim życiu uzyskać dla Chrystusa oblubienicę, kościół – Rdz 2:22; Rz 5:10; Obj 19:7–9; 21:2, 9–11.
- B. Oblubienicę Chrystusa w dziewiętnastym rozdziale Księgi Objawienia tworzą wszyscy zwycięzcy – w. 7–9; por. Rdz 2:22; Mt 16:18.
- C. Wszyscy zwycięzcy będą Nową Jerozolimą – oblubienicą Chrystusa – przez tysiąc lat na jej początkowym i świeżym etapie – Obj 19:7.
- D. Ostatecznie wszyscy wierzący dołączą do zwycięzców, by zwieńczyć i w pełni ukończyć Nową Jerozolimę – żonę Chrystusa – w nowym niebie i nowej ziemi na wieki – 21:2, 9–11.

III. Oblubienica stanowi cel Pańskiego odzyskiwania – 19:7–9:

- A. „Nadszedł ślub Baranka” – w. 7b:
 - 1. Na początku swojej Ewangelii Jan mówi o Baranku i Oblubieńcu, a w Księdze Objawienia o tym, że nadszedł ślub Baranka – J 1:29; 3:29.
 - 2. Po pochwyceniu większości świętych (Obj 14:16; 1 Tes 4:15–16) i sędzie przed tronem sędziowskim Chrystusa, decydującym o przyznaniu nagrody (Obj 11:18; 2 Kor 5:10), natychmiast powinny zajść pewne wydarzenia, w tym ślub Baranka:
 - a. Jeśli przed tronem sędziowskim Chrystusa otrzymamy nagrodę, weźmiemy udział w uczcie weselnej.

- b. Jeśli nie otrzymamy nagrody i zostaniemy przez Pana niezaaprobowani, nie zginemy, ale poniesiemy stratę, taką jak ta, którą opisuje Pierwszy List do Koryntian 3:15.
- B. „Jego żona się przygotowała” — Obj 19:7c:
1. Słowa *Jego żona* odnoszą się do kościoła (Ef 5:24–25, 31–32), oblubienicy Chrystusa (J 3:29).
 2. W świetle Księgi Objawienia 19:8–9 w skład żony, oblubienicy Chrystusa, wchodzi tylko zwycięscy wierzący w okresie tysiąclecia, natomiast w skład oblubienicy, żony, w wersecie 21:2, wchodzi wszyscy zbawieni święci po okresie tysiąclecia na wieczność.
 3. Gotowość oblubienicy zależy od dojrzałości zwycięzców w życiu — 19:7; Hbr 6:1; Flp 3:12–15; Ef 4:13.
 4. Musimy ozdobić i zwieńczyć Nową Jerozolimę — oblubienicę Chrystusa — Bogiem Ojcem jako złotem, Bogiem Synem jako perłą i Bogiem Duchem jako drogocennymi kamieniami — Obj 21:2, 19a; 1 Kor 3:12; Pnp 1:10–11.
 5. Zwycięzcy to nie oddzielne jednostki, lecz zbiorowa oblubienica.
 6. Zwycięzcy są nie tylko dojrzały w życiu, lecz także zbudowani ze sobą w jedną oblubienicę.
- C. „Dano jej, aby była ubrana w przedni len, jasny i czysty; przedni len bowiem to sprawiedliwości świętych” — Obj 19:8:
1. Słowo *czysty* opisuje naturę, natomiast *jasny* — wyraz.
 2. Słowo greckie, przetłumaczone jako „sprawiedliwości”, można również oddać jako „sprawiedliwe czyny”.
 3. Sprawiedliwości tutaj to nie sprawiedliwość, którą otrzymaliśmy dla naszego zbawienia — 1 Kor 1:30.
 4. Otrzymana przez nas sprawiedliwość, służąca naszemu zbawieniu, ma charakter obiektywny i pozwala nam spełnić wymóg sprawiedliwego Boga, natomiast w Księdze Objawienia 19:8 sprawiedliwości zwycięskich świętych mają charakter subiektywny (Flp 3:9) i pozwalają im spełnić wymóg stawiany przez zwycięskiego Chrystusa.
 5. Przedni len wskazuje zatem na nasze życie, które zwycięża, zwyciężając życie codzienne; to Chrystus, którego żyjemy z wnętrza swej istoty.
- D. „Błogosławieni ci, którzy są wezwani na ślubną wieczerzę Baranka. [...] To są prawdziwe słowa Boga” — Obj 19:9:
1. Ślubna wieczerza Baranka to uczta weselna, królestwo trwające tysiąc lat — jeden dzień w oczach Boga — będąca nagrodą dla zwycięskich wierzących — w. 9; Mt 22:2, 11–14; 2 P 3:8.
 2. Być wezwanym na ślubną wieczerzę Chrystusa — przez co zwycięscy wierzący zostaną wprowadzeni w radowanie się okresem tysiąclecia — to być błogosławionym — Obj 19:9.
 3. Ślubna wieczerza Baranka w Księdze Objawienia 19:9 to uczta weselna w Ewangelii Mateusza 22:2; będzie ona nagrodą dla zwycięskich wierzących:
 - a. Być powołanym to otrzymać zbawienie (Rz 1:7; 1 Kor 1:2; Ef 4:1), natomiast być wybranym to otrzymać nagrodę.
 - b. Tylko zwycięzcy zostaną wezwani, powołani, na ślubną wieczerzę w formie nagrody dla nich; nie wszyscy zbawieni wezmą w niej udział.
 - c. Zwycięscy wierzący, którzy zostaną wezwani na ślubną wieczerzę Baranka, będą też Jego oblubienicą — Obj 19:8–9.